

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 25 oktobar 2016. godine
Ref. br.:RK981/16

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju KO94/16

Podnosilac

Slavko Simić i 10 (deset) drugih poslanika Skupštine Republike Kosovo

**Ocena ustavnosti Zakona o Kosovskoj agenciji za upoređivanje i
verifikaciju imovine br. 05/L-010**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosioci zahteva su: g. Slavko Simić, gđa Jelena Bontić, g. Saša Milosavljević, gđa Milka Vuletić, gđa Jasmina Živković, g. Slobodan Petrović, g. Bojan Mitić, gđa Milena Milićević, g. Srđan Popović, g. Nenad Rašić i g. Adem Hodža (u daljem tekstu: podnosioci zahteva).

Osporeni zakon

2. Podnosioci zahteva osporavaju ustavnost Zakona o Kosovskoj agenciji za upoređivanje i verifikaciju imovine br. 05/L-010 (u daljem tekstu: Zakon o KAUVI) u vezi sa sprovedenim postupkom njegovog usvajanja od 9. juna 2016. godine u Skupštini Republike Kosovo (u daljem tekstu: Skupština).

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar ovog zahteva je ocena ustavnosti Zakona o KAUVI, za koji podnosioci zahteva tvrde da je donet uz povredu člana 81. Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).
4. Podnosioci zahteva, takođe, traže od Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) da uvede privremenu meru radi obustavljanja primene navedenog Zakona, sve dok ovaj Sud konačno ne odluči o zahtevu.

Pravni osnov

5. Zahtev sa zasniva na članu 113. stav 5. Ustava, članovima 27. 42. i 43. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon).

Postupak pred Sudom

6. Dana 17. juna 2016. godine, podnosioci su podneli zahtev Sudu.
7. Dana 17. juna 2016. godine, predsednica Suda je odlukom br. GJR. KO94/16, imenovala sudiju Bekima Sejdiua za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues (član) i Selvete Gërzhaliu-Krasniqi (članica).
8. Dana 27. juna 2016. godine, Sud je obavestio podnosiocima o registraciji zahteva. Istog datuma su o zahtevu obavesteni predsednik Republike Kosovo, Skupština, Vlada Republike Kosovo i Ombudsman, kojima je poslata kopija zahteva.
9. Dana 29. juna 2016. godine, Skupština je podnela Sudu relevantnu dokumentaciju u vezi sa Zakonom o KAUVI.
10. Između 27. juna i 1. jula 2016. godine, vođeno je nekoliko prepiski između Suda i Kancelarije predsednika Republike Kosovo u vezi sa koracima koje treba preduzeti u vezi sa proglašenjem i stupanjem Zakona na snagu.
11. Dana 6. jula 2016. godine, poslanica Skupštine, gđa Albulena Haxhiu, je u ime parlamentarne grupe Lëvizja Vetëvendosje (u daljem tekstu: parlamentarna grupa LVV), podnela Sudu komentare ove grupe u vezi sa tvrdnjama podnosilaca zahteva.
12. Dana 11. jula 2016. godine, podnosioci su dostavili Sudu dodatnu dokumentaciju u vezi sa zahtevom. Oni su, takođe, zahtevali pristup „svim informacijama i argumentima koji su dostavljeni Sudu u vezi sa slučajem, kao i odlaganje

odlučivanja o slučaju za još 15 dana, kako bi se podnosiocima dala mogućnost za analiziranje dodatnih informacija u vezi sa slučajem”.

13. Dana 12. jula 2016. godine, predsednica Suda je odlukom br. K.SH. KO94/16 imenovala sudiju Snezhanu Botusharovu za članicu Veća za razmatranje umesto sudije Roberta Carolana, koji je podneo ostavku na funkciju sudije Ustavnog suda dana 9. septembra 2016. godine. A na osnovu starosne dobi predsedavajućim Veća za razmatranje imenovan je sudija Almiro Rodrigues.
14. Dana 15. jula 2016. godine, Sud je obavestio podnosiocima o komentarima dostavljenim od strane parlamentarne grupe LVV i dao im rok od nedelju dana da dostave dodatne komentare.
15. Dana 29. jula 2016. godine, podnosioci su dostavili dodatne komentare u vezi sa argumentima parlamentarne grupe LVV. Međutim, dodatni komentari podnosilaca su dostavljeni van roka koji je odredio Sud, pa u skladu sa Poslovníkom o radu Suda, i praksom Suda, ne mogu biti deo spisa predmeta (prema Poslovníku radu Suda, sedmodnevni rok je istekao 22. jula 2016).
16. Dana 13. septembra 2016. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu, u punom sastavu, da proglasi zahtev neprihvatljivim kao očigledno neosnovan, i da odbije zahtev za privremenu meru.

Pregled činjenica

17. Dana 5. februara 2015. godine, Vlada je (odluka br. 01/12) usvojila Nacrt zakona o KAUVI.
18. Dana 24. marta 2015. godine, Komisija za zakonodavstvo Skupštine je razmotrila Nacrt zakona o KAUVI i odlučila da iznese Skupštini preporuku o daljem razmatranju i usvajanju.
19. Dana 7. aprila 2015. godine, Skupština je glasala i u načelu usvojila navedeni Nacrt zakona, a rezultat glasanja je bio sledeći: 50 poslanika je bilo za, 25 je bilo protiv i 3 su bila uzdržana. Istog dana, Skupština je donela odluku br. 05-V-38, kojom je zadužila Komisiju za zakonodavstvo, kao funkcionalnu i izveštajnu komisiju, Komisiju za budžet i finansije, Komisiju za prava i interese zajednica i povratak i Komisiju za evropske integracije, da razmotre Nacrt zakona u roku od dva meseca od prvog razmatranja i da zatim podnesu Skupštini konačne izveštaje i preporuke.
20. Dana 19. aprila 2016. godine, Komisija za zakonodavstvo je podnela izveštaj sa predlozima i preporukama. Dana 26. aprila 2016. godine, Komisija za evropske integracije je podnela izveštaj sa predlozima i preporukama, a 27. aprila 2016. godine Komisija za budžet i finansije je podnela svoj izveštaj sa predlozima i preporukama.
21. Dana 10. maja 2016. godine, Komisija za zakonodavstvo kao funkcionalna komisija je većinom glasova usvojila izveštaj br. 05/2045/L-010 o Nacrtu

zakona o KAUVI sa predloženim amandmanima, dok je 16. maja 2016. godine ova komisija podnela poslanicima i Predsedništvu Skupštine konačni izveštaj.

22. Dana 25. maja 2016. godine, Skupština je održala sledeću plenarnu sednicu na kojoj je razmotrila Nacrt zakona o KAUVI i izglasala nekoliko predloženih amandmana. Međutim, u nedostatku kvoruma za konačno odlučivanje ostao je neusvojen jedan amandman, kao i tekst Nacrta zakona u celini. Dalja obrada Nacrta zakona o KAUVI je odložena za narednu sednicu (vidi: transkript Skupštine, plenarna sednica od 25. maja 2015. godine, 21. stranica).
23. Dana 8. juna 2016. godine, Komisija za prava i interese zajednica i povratak je razmotrila Nacrt zakona o KAUVI i odlučila da ne podrži Nacrt zakona niti dalje procesuiranje i usvajanje, i preporučila Skupštini da odloži ili povuče iz daljeg postupka. Prema spisima rezultira da je Skupština pismeno obaveštena o ovoj činjenici, dana 28. juna 2016. godine.
24. Dana 9. juna 2016. godine, Skupština je održala plenarnu sednicu na kojoj je, između ostalog, u dnevnom redu predviđeno drugo razmatranje Nacrta zakona o KAUVI. Prema zapisniku Skupštine, P-066 od 9. juna 2016. godine, Nacrt zakona o KAUVI je usvojen na sledeći način: za je bilo 51 poslanik, protiv 18 i uzdržanih 7.

Argumenti podneti od strane podnosilaca zahteva

25. U svom zahtevu podnosioci tvrde da je Zakon o KAUVI od vitalnog značaja za interese zajednice Srba na Kosovu (i raseljenih lica) i shodno tome, ovaj Zakon je morao da se usvoji prema postupku predviđenim u članu 81. Ustava.
26. Prema podnosiocima zahteva:

“Prilikom usvajanja Zakona nije ispoštovana procedura predviđena članom 81. Ustava Kosova, koji propisuje da se zakoni koji su od vitalnog interesa za zajednice moraju usvojiti većinom glasova celokupnog broja poslanika Skupštine koji su prisutni i većinom glasova poslanika Skupštine koji zauzimaju rezervisana ili zagarantovana mesta za predstavnike zajednica koje ne čine većinu.

S obzirom da je navedeni Zakon usvojen po običnoj proceduri (koja zahteva samo prostu većinu glasova prisutnih poslanika Skupštine), to je zbog kršenja navedene odredbe člana 81. Ustava, usvojeni Zakon neustavan.”

Traženo rešenje od strane podnosilaca zahteva:

27. Podnosioci zahteva traže od Suda da donese odluku kojom:

“UTVRĐUJE SE da Zakon o kosovskoj agenciji za upoređivanje i verifikaciju imovine, nije donet u skladu sa članom 81. Ustava Kosova, te se proglašava NEUSTAVNIM i stavlja se van snage.

Uporedo sa navedenim, kako primena ovog zakona u ovakvom obliku potencijalno može da nanese nepopravljivu štetu srpskoj zajednici na Kosovu, a njegovo nesprovođenje do donošenja konačne odluke o ustavnosti zakona, predlažemo Ustavnom sudu da donese sledeću:

PRIVREMENU MERU

SUSPENDUJE SE važenje Zakona o kosovskoj agenciji za upoređivanje i verifikaciju imovine do donošenja konačne odluke o ustavnosti Zakona. Ova odluka stupa na snagu odmah po donošenju."

Komentari parlamentarne grupe LVV

28. Dana 6. jula 2016. godine, Sud je dobio komentare parlamentarne grupe LVV koji, između ostalog, argumentuju:

"Tvrdnja o povredi člana 81. Ustava "je neosnovana i ima tendenciju da uspostavi jedno ustavno pravo sa karakterom parlamentarne unutrašnje kontrole u smislu priznavanja instituta dvostruke većine, bez ikakvog normativnog osnova.

"Prema članu 81. Ustava "za zakone koji su ocenjeni sa posebnim karakterom, potrebna je dvostruka prosta većina poslanika koji čine kvorum i prosta većina poslanika koji zauzimaju mesta garantovana u Skupštini Kosova. Kako bi se utvrdilo da kada dođe do izražaja primena jednog ovakvog proceduralnog ključa u smislu administrativnog parlamentarnog prava, sigurno da treba nastaviti sa čitanjem odredbe sa podstavovima, koju prema principu izričitog nabrojavanja predviđaju zakoni iz određenih oblasti, za čiju se promenu, dopunu ili njihovo ukidanje traži poseban postupak usvajanja određene zakonodavne inicijative koja utiče na zakone koji su predviđeni ovom odredbom".

29. Pored toga, u komentarima se argumentuje:

"... Pošto naziv odredbe (član 81. Ustava) uključuje pojam zakonodavstvo, to znači da se ne radi o aktima koji su definisani posebnim nazivima. Međutim, pojam zakonodavstvo označava grupu nekoliko pravnih akata, koji čine jedan deo zakona koji je na snazi".

Dodatni argumenti dostavljeni od strane podnosilaca nakon podnošenja zahteva

30. Dana 11. jula 2016. godine, podnosioci zahteva su dostavili dodatne komentare tvrdeći povredu Poslovnika Skupštine, zbog činjenice da funkcionalna komisija nije ispoštovala vremenske rokove za podnošenje konačnog izveštaja Skupštini u vezi Nacrta zakona o KAUVI.
31. U tom aspektu, podnosioci zahteva navode da:

“Članom 57. tačka 1. Poslovnika Skupštine Republike Kosovo predviđeno je sledeće: “Nakon usvajanja nacrt zakona prilikom prvog razmatranja, Skupština zadužuje za dalje razmatranje: Funkcionalnu komisiju, kao izveštajnu komisiju i komisije: Komisiju za zakonodavstvo i sudska pitanja, Komisiju za budžet i finansije, Komisiju za evropske integracije, Komisiju za ljudska prava, polnu ravnopravnost, nestala i Komisiju za prava i interese zajednica i povratak, kao stalne komisije.”

Tačkom 6. istog člana predviđeno je sledeće: “Funkcionalna komisija Skupštini podnosi izveštaj sa preporukama o nacrtu zakona u roku od dva meseca, od prvog razmatranja.”

Imajući navedeno u vidu, informišemo vas da su zakonski rokovi za usvajanje zakona bili prekršeni jer je zakon na prvom čitanju bio usvojen, 7. aprila 2015. godine, dok se na drugo usvajanje zakona čekalo do 9. juna 2016. godine, što čini period od 1 godine i dva meseca”.

32. Dalje, u prilog dodatnim komentarima, podnosioci su dostavili i dopis od 28. juna 2016. godine, kojim su se obratili direktoru Direkcije za podršku parlamentarnih komisija i obavestili ga o sednici Komisije za prava i interese zajednica i povratak, održanoj 8. juna 2016. godine. Komisija je tog dana razmotrila izveštaj funkcionalne komisije o Nacrtu zakona o KAUVI i procenila je da odredbe Nacrta zakona krše interese i prava zajednica i da isti ne reguliše na adekvatan način pitanje zajednica. U petom pasusu dopisa se kaže: *“... Komisija za prava i interese zajednica i povratak nije prosledila izveštaj sa preporukama o nacrtu zakona br. 05/L-10 o Kosovskoj Agenciji za upoređivanje i verifikaciju imovine za drugo razmatranje na Plenarnoj sednici (2 glasa za i 7 glasova protiv).”*

Prihvatljivost zahteva

33. Da bi mogao da razmotri zahtev podnosioca, Sud prvo mora da oceni da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti, utvrđene Ustavom i dalje precizirane Zakonom i Poslovníkom.
34. Sud se na početku poziva na član 113.1 Ustava, koji propisuje: *“Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način”.*
35. Sud, dalje, primećuje da je zahtev podnet na osnovu člana 113. stav 5. Ustava. Ova ustavna odredba propisuje:
- “Deset (10) ili više poslanika Skupštine može, u roku od osam (8) dana od usvajanja, da ospori ustavnost bilo kog zakona koji je usvojila Skupština, kako zbog sadržaja tako i zbog procedure sprovođenja”.*
36. U ovom slučaju Sud primećuje da je zahtev podnet od strane 11 (jedanaest) poslanika Skupštine, kao i u okviru zakonskog roka od 8 (osam) dana od dana usvajanja Zakona o KAUVI. Prema tome, zahtev ispunjava uslove predviđene

članom 113. stav 5. o ovlašćenim strankama i rokovima za podnošenje ovakvog zahteva.

37. Sud, takođe, uzima u obzir član 42. Zakona, koji reguliše podnošenje zahteva na osnovu člana 113.5 Ustava, koji propisuje sledeće:

Član 42 Tačnost podneska

“1. Uz podnesak podnešen u skladu sa članom 113, stav 5 Ustava (trebalo bi biti stav 5 Ustava), se između ostalog, podnose i sledeće informacije:

1.1. imena i potpisi svih poslanika Skupštine koji osporavaju ustavnost zakona ili odluke donesene od strane Skupštine Republike Kosovo;

1.2. Ustavne ili odredbe nekog akta ili zakona koje se tiču ovog zakona;
i

1.3. dokaze na koje se zasniva spor”.

38. Sud ocenjuje da su ispunjeni uslovi iz člana 42. Zakona po pitanju imena i potpisa poslanika, preciziranja osporenog zakona i relevantnih odredbi Ustava, koje se odnose na postupak koji je sproveden tokom glasanja i usvajanja zakona u Skupštini.

39. Osim toga, Sud se poziva na pravilo 36 Poslovnika, koji predviđa:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

(...)

d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključ:

(...)

d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepio svoju tvrdnju”.

40. Podnosioci zahteva tvrde da usvajanje Zakona o KAUVI od strane Skupštine redovnim postupkom (kao što je predviđeno članom 80.), krši prava i interese srpske zajednice u Republici Kosovo i da je isti usvojen u suprotnosti sa članom 81. Ustava, jer je ovaj zakon od vitalnog interesa za ovu zajednicu.

41. S tim u vezi, Sud prvo naglašava da su nadležnosti Skupštine propisane u članu 65. [Nadležnosti Skupštine] Ustava od kojih je, za ovaj slučaj, relevantna samo prva rečenica stava 1. ovog člana, kojom se propisuje:

“Skupština Republike Kosovo:

(1) Usvaja zakone, rezolucije i ostale opšte akte”.

42. Dalje, član 69. [Raspored Sastanaka i Kvorum] propisuje:

“(3) Skupština postiže kvorum onda kada je prisutno više od polovine svih poslanika Skupštine”.

43. Što se tiče usvajanja redovnih zakona Ustav je u članu 80. propisao sledeće:

Član 80 [Usvajanje Zakona]

"1. Zakoni, odluke i ostali akti se usvajaju od strane Skupštine većinom glasova prisutnih poslanika, osim u slučajevima kada to ovaj Ustav drugačije nalaže."

- 44. Ovim članom Ustav određuje procedure koje treba da se sprovedu od momenta glasanja i usvajanja zakona do proglašavanja i njegovog stupanja na snagu. Usvajanje zakona, u smislu stava 1 člana 80, zahteva većinu glasova poslanika koji su prisutni i koji glasaju, kao što se i desilo u ovom slučaju.
- 45. Što se tiče usvajanja zakona od vitalnog interesa, članom 81. Ustava je propisano da:

Član 81* [Zakon od Vitalnog Interesa]

"1. Za usvajanje, izmenu i dopunu ili ukidanje sledećih zakona je neophodna većina glasova celokupnog broja poslanika Skupštine koji su prisutni i većinu glasova poslanika Skupštine koji zauzimaju rezervisana ili zagarantovana mesta za predstavnike zajednica koje ne čine većinu:

- (1) zakoni kojima se menjaju opštinske granice, uspostavljaju ili ukidaju opštine, definiše opseg ovlašćenja opština i njihovo učešće u međuopštinskim i prekograničnim odnosima;*
- (2) zakoni kojima se sprovode prava zajednica i njihovih pripadnika, osim onih koja su utvrđena Ustavom;*
- (3) zakone o upotrebi jezika;*
- (4) zakone o lokalnim izborima;*
- (5) zakone o zaštiti kulturnog nasleđa;*
- (6) zakone o verskoj slobodi ili o sporazumima sa verskim zajednicama;*
- (7) zakone o obrazovanju;*
- (8) zakone o upotrebi simbola, uključujući simbole zajednica i javne praznike.*

2. Niti jedan zakon od vitalnog interesa ne može biti predmet Referenduma".

- 46. Kao što se vidi iz gorenavedenog, član 81. Ustava taksativno nabroja zakone od vitalnog interesa za Republiku Kosovo, čije usvajanje zahteva većinu glasova poslanika koji su prisutni i koji glasaju i većinu glasova poslanika koji zauzimaju rezervisana mesta za zajednice koje ne čine većinu.
- 47. Podnosioci zahteva argumentuju da je Zakon o KAUVI od vitalnog interesa za srpsku zajednicu naglašavajući, između ostalog, da je: Zakon rezultat sporazuma postignutog dijalogom koji je organizovan u Briselu između Republike Kosovo i Republike Srbije; da je velika većina imovinskih zahteva podneta Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), koja je prethodnik KAUVI, podneta od strane lica koja su raseljena u Srbiji i Crnoj Gori, odnosno Srba i nealbanaca i da „postoji bojazan da će biti masovne falsifikacije, ukoliko se katastarska dokumentacija na osnovu Sporazuma o katastru prenese na Kosovo”.

48. U vezi sa ovim tvrdnjama, Sud smatra da gorenavedeni argumenti i tumačenja ne predstavljaju dovoljan osnov da potkrepe tvrdnju podnosioca da je Zakon o KAUVI od vitalnog interesa za određenu etničku zajednicu na Kosovu, a ne sa istim interesom za sve građane Republike Kosovo.
49. U tom aspektu, Sud smatra da podnosioci nisu uspeli u dovoljnoj meri da potkrepe svoju tvrdnju da je prilikom usvajanja Zakona o KAUVI Skupština delovala u suprotnosti sa članom 81. Ustava.
50. Sud primećuje da se, kao dopunski argument, podnosioci zahteva pozivaju na činjenicu da Komisija za prava i interese zajednica i povratak nije, u principu, podržala usvajanje Nacrta zakona KAUVI.
51. U vezi sa tom tvrdnjom, Sud smatra da podnosioci nisu elaborisali tvrdnju da je nepreporučivanje usvajanja Nacrta zakona o KAUVI od strane Komisije za prava i interese zajednica i povratak rezultirao kršenjem Ustava, prilikom usvajanja Zakona o KAUVI. Štaviše, Sud primećuje da su u vezi sa ovom tvrdnjom podnosioci kao dokaz podneli i dopis od 28. juna 2016. godine, kojim su obavestili Skupštinu, odnosno direktora Direkcije za podršku parlamentarnih komisija, da ova komisija ne podržava Nacrt zakona o KAUVI. To znači da je dopis na koji se podnosioci pozivaju poslat nakon što je o Zakonu o KAUVI raspravljano od strane svih parlamentarnih grupa u Skupštini i usvajanja, pa čak i nakon podnošenja zahteva podnosioca Sudu.
52. Dalje, Sud primećuje da u dodatnim argumentima, podnetim 11. jula 2016. godine, podnosioci pokreću dodatne tvrdnje da Komisija za zakonodavstvo kao funkcionalna komisija nije ispoštovala zakonske rokove od 2 (dva) meseca za podnošenje izveštaja Skupštini od momenta prvog razmatranja.
53. S tim u vezi, Sud smatra da podnosioci nisu argumentovali da ova tvrdnja, koja se odnosi na Poslovnik Skupštine, predstavlja ustavnu povredu za koju bi Sud imao nadležnost da je razmatra.
54. Kao rezime, Sud smatra da podnosioci zahteva nisu u dovoljnoj meri potkrepili svoje tvrdnje o ustavnoj povredi prilikom usvajanja Zakona o KAUVI u Skupštini.
55. Prema tome, zahtev je očigledno neosnovan na ustavnim osnovama i treba se proglasiti neprihvatljivim, shodno pravilu 36 (2) (d) Poslovnika.

Zahtev za privremenu meru

56. Što se tiče zahteva za uvođenje privremene mere, Sud primećuje da podnosioci zahtevaju od Suda da obustavi primenu predmetnog zakona, sve dok isti konačno ne odluči po zahtevu.
57. Što se tiče ovog zahteva, Sud se poziva na član 43. stav 2 Zakona, koji predviđa da:

“2. Ukoliko se neki zakon ili odluka usvojena od strane Skupštine Republike Kosovo ospori u skladu sa članom 113, stav 5 Ustava, takav zakon ili odluka se treba proslediti Predsedniku Republike Kosovo za objavljivanje u skladu sa modalitetom određenim konačnom odlukom Ustavnog suda po pitanju ovog spora”.

58. Sud ponavlja da osporeni Zakon ne stupa na snagu i neće se primeniti, i da treba da se pošalje predsedniku Republike Kosovo na objavljivanje nakon konačne odluke Ustavnog suda. Shodno tome, zahtev za privremenom merom nije primenljiv.
59. Stoga, Sud odbija zahtev za privremenom merom, kao neprimenljiv i samim tim, neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.5 Ustava, članovima 20, 42. i 43. Zakona i pravilima 36 (1) (d), 36 (2) (d), i 56 (2) Poslovnika, 25 oktobra 2016. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA ODBIJE zahtev za privremenom merom kao neprimenljiv na osnovu člana 43.2 Zakona
- III. DA PROGLASI da Zakon o Kosovskoj agenciji za upoređivanje i verifikaciju imovine, br. 05/L-010, treba da se prosledi predsedniku Republike Kosovo za objavljivanje
- IV. DA DOSTAVI ovu odluku podnosiocima zahteva, predsedniku Republike Kosovo, predsedniku Skupštine i Vladi Kosova;
- V. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona; i
- VI. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Bekim Sejdiu

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi